İsa Tarzında İnanç Savunması

Dallas Willard
Reasons to Believe'in bir yayını *Facts for Faith* dergisinde yayımlanmıştır, 1999.

İnanç savunması işini yaparken, bunu İsa'nın öğrencileri olarak ve dolayısıyla da onun yapacağı şekilde yaparız. Böyle bir inanç savunması, her şeyden önce, insanlara ve özellikle de yardım bekleyen kişilere yardım etmek için gerçekleştirdiğimiz bir inanç savunması anlamına gelir. İnanç savunması bir yardım hizmetidir.

1 Petrus 3:15 bağlamında sunulan resim, kendilerini iyi olanı duyurmaya adamış ama bu amaçla zulüm gören öğrencilerle ilgilidir. Öğrencilerin bu zulme verdiği yanıt, İsa'nın kendilerine öğrettiği şekilde, "sevinmek ve coşmak" olmuştur. Bu da öğrencileri gözlemleyenlerin, böyle bir durumda nasıl sevinçli ve umutlu olabildiklerini sorgulamalarına yol açmıştır. Elbette, öfkeli, umutsuz ve neşesiz bir dünya için bu sorgulamanın kaçınılmaz olması normaldir. Bu yüzden Petrus, öğrencileri, "içlerindeki umudu anlamaları konusunda insanlara yardım etmeye hazır olmaları, ama bunu yumuşak huylulukla ve saygıyla yapmakla" (15. ayet) ve her zaman doğru olanı yapma konusunda vicdanlarını temiz tutmakla görevlendirmiştir. (16. ayet)

Bu yüzden açıklamalarımızı, savunmamızı, komşumuzu sevmemizin bir eylemi olarak yaparız. Bunu yaparken de yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olmalıyız. (Matta 10:16) Yılanın bilgeliği, dikkatli gözlem sonucu ortaya çıkan doğru zamanlamaya dayanır. Güvercinler ise kurnazlık yapamaz ya da kimseyi yanıltamazlar. İşte biz de böyle olmalıyız. Muhatap olduğumuz kişilere duyduğumuz sevgi, onları doğru bir şekilde gözlememize ve onları manipüle etmekten tamamen uzak durmamıza yardımcı olacaktır – ayrıca bu sırada, İsa Mesih'in içinde yaşadıkları kâinatın efendisi olduğunu fark etmeleri için derin bir özlem duyacak ve dua edeceğiz.

Sevgi aynı zamanda bizi sırf kazanma arzusundan, entelektüel kendini beğenmişlikten ve başkalarının fikir ve yeteneklerini küçümsemekten de arındıracaktır. Mesih için inanç savunması yapmak, "aklın alçakgönüllülüğü" (*tapeinophrosunen*; Koloseliler 3:12, Elçilerin İşleri 20:19, 1 Petrus 5:5) şeklinde nitelendirilebilir - bu kavram, bizim tek başına "alçakgönüllülük" sözcüğünün karşılayamayacağı son derece hayati bir Yeni Ahit kavramıdır.

Dolayısıyla, "içimizdeki umudun nedenini" sorma, isteksiz insanları entelektüel olarak boyun eğmeye zorlama değil, aksine ihtiyaç içinde olanların hizmetkârı olma çağrısıdır: çoğu zaman,

© 1999, Dallas Willard
Willard Family Trust'ın izniyle kullanılmıştır.

gerçekten de genellikle kendi sosyal çevreleri tarafından pekiştirilmiş entelektüel kendini beğenmişliklerinin ve gururlarının pençesi altında tutsak olanların hizmetkârı olma çağrısıdır.

İkinci bir nokta ise, inanç savunması işini gerçeğin dur durak bilmeyen bir hizmetkârları olarak yaparız. İsa "gerçeğe tanıklık etmek için dünyaya geldiğini" (Yuhanna 19:37) söylemiştir ve kendisine "sadık ve gerçek tanık" adı verilmiştir. (Vahiy 3:14) Umudumuzun nedenini anlatırken "korkmamızın" nedeni işte budur. Gerçek, hakikati ortaya çıkarır ve hakikat, biz insanların yanıldığımızda karşılaştığımız şey şeklinde tanımlanabilir. Bu karşılaşmada her zaman kaybederiz.

Yaşam hakkında yanılgıya düşmek, ayrıca Tanrı ve insan ruhu hakkında yanılgıya düşmek ölümcül derecede ciddi bir meseledir. İşte bu yüzden inanç savunması işi çok önemlidir. Bu yüzden gerçeği sevgiyle anlatırız. (Efesliler 5:14) Ve gerçeği, elimizden gelen tüm açıklık ve akılcılıkla dile getirirken, aynı zamanda bizim gayretlerimiz aracılığıyla, doğal yeteneklerimizin çok ötesinde bir etki yaratması için Gerçeğin Ruhu'na (Yuhanna 16:13) güveniriz.

Gerçek, tüm insanlarla paylaştığımız ortak bir referans noktasıdır. Hiç kimse gerçek olmadan yaşayamaz. Hangi şeylerin doğru, hangi şeylerin yanlış olduğu konusunda anlaşmazlığa düşsek de, gerçeğe bağlılık - hakikat ne olursa olsun - dürüst sorgulayıcılar olarak her insanın yanında durmamızı sağlar. Dolayısıyla tutumumuz "biz ve onlar" değil, "biz" tutumudur. Ve biz her zaman öğrenmek için buradayız, sadece öğretmek için değil.

Dolayısıyla, eğer mümkünse - çünkü bazen insanlar nedeniyle mümkün olmayabilir - cömert bir sevgiyle hayat bulan karşılıklı sorgulama atmosferinde "içimizdeki umudun nedenini" anlatmalıyız. İnançlarımızda ne kadar katı olursak olalım, zorba, küçümseyici, düşmanca ya da savunmacı olamayız. Çünkü İsa'nın bu şekilde davranmayacağını biliyoruz, zira insanlara bu şekilde bir yardımımız dokunamaz. Böyle bir şeye ne İsa'nın ihtiyacı var, ne de bizim. Her konuda olduğu gibi inanç savunması konusunda da İsa bizim örneğimiz ve efendimizdir. Güvenimiz tamamen ona dayanır. Bu, ona yüreklerimizde verdiğimiz "özel yerdir" - son derece vazgeçilmez inanç savunması hizmetinde "Mesih'i Rab olarak yüreklerimizde kutsadığımız" yer işte burasıdır.

© 1999, Dallas Willard
Willard Family Trust'ın izniyle kullanılmıştır.